

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินของไทยในปัจจุบันตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545 ได้กำหนดให้มีการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน คือ ระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง รัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรี มีหน้าที่บริหารประเทศ โดยจะกำหนดนโยบายในการบริหารประเทศ และมีอำนาจกับใช้อำนาจ เพื่อบริหารและจัดการให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้ หน่วยงานซึ่งถือว่าเป็นกลไกของรัฐบาลจะต้องนำนโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติก็คือ กระทรวง ทบวง กรม ซึ่งรวมเรียกว่า การบริหารราชการส่วนกลาง ระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค ในปัจจุบันพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 บัญญัติไว้ว่าให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค ดังนี้ จังหวัด อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน และระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเป็นการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนมีอำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นสาธารณะของท้องถิ่นด้วยตนเอง ตามภารกิจหน้าที่ที่ระบุให้ดำเนินการอย่างชัดเจน มีพื้นที่รับผิดชอบชัดเจน มีผู้บริหารที่ได้รับเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ซึ่งในปัจจุบันผู้บริหารท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งของประชาชน (โกวิท พวงงาม และอลงกรณ์ อรรคแสง, 2547 : 1-3)

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยมีสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ เพราะถือว่าเป็นองค์กรที่ช่วยแบ่งเบาภารกิจจากส่วนกลางมาสู่ระดับท้องถิ่น เนื่องจากศักยภาพของรัฐบาลที่บริหารประเทศเพียงองค์กรเดียว ไม่อาจตอบสนองแก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง เพราะในแต่ละพื้นที่ย่อมมีสภาพปัญหา ความต้องการและศิลปวัฒนธรรมที่แตกต่างกันออกไป ทำให้มีการวางแผน และการจัดการที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยทักษะ ความรู้และเทคนิคการบริหารงานที่เหมาะสมกับสภาพสังคมในท้องถิ่นนั้น ๆ โดยอาศัยหลักการกระจายอำนาจและให้อิสระแก่ท้องถิ่นเพื่อปกครองตนเอง (ชาชีวะวัฒน์ ศรีแก้ว, 2543 : 7) ซึ่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ.2550 ได้ให้ความสำคัญกับการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยวางหลักการอย่างชัดเจนไว้ในหมวดที่ 14 ในมาตรา 281-290 ของรัฐธรรมนูญ แสดงเจตนารมณ์ให้มีการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่น โดยเน้นให้ท้องถิ่นมีสิทธิในการปกครองตนเอง มีอิสระในการกำหนดทิศทางในการบริหารท้องถิ่นของตนเองรวมทั้งมีอิสระในการบริหารงานทั้งทางด้าน

การบริหาร กำลังคน และงบประมาณ ทั้งนี้เน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น และเป็นที่มาของการตราพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 (ธีรเดช นรัตถรักษา, 2551 : 92 – 96)

รัฐบาลคาดหวังว่าเมื่อได้กระจายอำนาจการปกครองสู่ระดับท้องถิ่นแล้ว การปรับบทบาทจากผู้นำที่เป็นทางการที่ทำหน้าที่ดำเนินการทุกขั้นตอนในกระบวนการกำหนดนโยบายสาธารณะ มาเป็นผู้ที่มีบทบาทเป็นผู้ให้ข้อมูลข่าวสารและสนับสนุนให้ความรู้ในทางเทคนิคหรือวิชาการที่จำเป็นเท่านั้น ส่วนการปรับบทบาทจากผู้นำที่ไม่เป็นทางการที่จากเดิมมีเพียงหน้าที่ให้คำปรึกษาหารือแก่ผู้นำที่เป็นทางการเท่านั้น ให้มาเป็นผู้มีบทบาทหลักในการตัดสินใจกำหนดนโยบายสาธารณะและให้มีบทบาทเป็นผู้จัดเวทีประชาคมเพื่อขอความคิดเห็นจากประชาชนเจ้าของพื้นที่เอง เพื่อให้ประชาชนเป็นผู้ริเริ่มนโยบายสาธารณะและปรับจากการที่ประชาชนเป็นผู้รอรับบริการมาเป็นพลเมืองที่แสดงความต้องการของตนเองและผลักดันนโยบายสาธารณะเอง การจัดกิจกรรมสาธารณะของชุมชนด้วยชุมชนเอง ตามหลักการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย เพื่อให้สอดคล้องกับการกระจายอำนาจของรัฐให้เป็นการปกครองของประชาชนโดยประชาชน เพื่อประชาชน การปรับบทบาทของผู้นำไม่เป็นทางการถือเป็นการพัฒนาภาคส่วนของสังคมให้มีความเข้มแข็งและเปิดโอกาสให้เป็นกลไกเข้ามาเป็นหุ้นส่วนในกำหนดและบริหารนโยบายสาธารณะ (วีระศักดิ์ เครือเทพ, 2548 : 113 - 117)

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตยรูปแบบหนึ่งที่ได้รับการกล่าวถึงมากที่สุดในปัจจุบันที่เป็นยุคของการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นซึ่งเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นต่าง ๆ มีอำนาจในการจัดการดูแลกิจการหลายด้านของตนเอง ไม่ใช่ปล่อยให้รัฐบาลกลางรวมกลุ่มอำนาจในการจัดการแบบทุกอย่างของท้องถิ่น กิจการที่ท้องถิ่นมีสิทธิจัดการดูแลได้แก่ ระบบสาธารณสุข ปลอดภัย การศึกษาและวัฒนธรรม การดูแลชีวิตและทรัพย์สิน และการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ส่วนกิจการใหญ่ ๆ 2 อย่างที่รัฐบาลกลางควบคุมไว้อย่างเด็ดขาดก็คือ การทหาร และการต่างประเทศ (ชเนศวร์ เจริญเมือง, 2539 : 40)

จากอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าวข้างต้น ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ หากแต่ศักยภาพในการดำเนินงานของแต่ละท้องถิ่นนั้นย่อมแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกองค์การ ทั้งจากปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องกลุ่มต่าง ๆ ในองค์การ โครงสร้างองค์การ ความสามารถในการบริหารจัดการ และประเพณีปฏิบัติ รวมทั้งการประสานงานของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลประการสำคัญ คือ การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ มีอำนาจตัดสินใจ กำหนดปัญหา วางแผน และรับผิดชอบต่อความอยู่รอด หรือการพัฒนาของท้องถิ่นนั้น ๆ

สภาพปัจจุบันนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งวาระละ 4 ปี และสามารถดำรงตำแหน่งติดกันได้ 2 วาระ แต่ไม่สามารถดำรงตำแหน่งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้ในวาระที่ 3 เว้นแต่จะดำรงตำแหน่งอีกเมื่อพ้นระยะเวลา 4 ปี นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทหน้าที่ในการควบคุมและรับผิดชอบการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และลูกจ้างองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งอำนาจหน้าที่ดังกล่าวมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาท้องถิ่นตามระบอบประชาธิปไตย เพื่อนำพาชุมชนนั้นไปสู่ความเจริญ ก้าวหน้า หรือสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน ดังนั้นการขับเคลื่อนการพัฒนาของท้องถิ่นจึงขึ้นอยู่กับการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งจะมีผลต่อการคงอยู่ พัฒนาหรือล่มสลายของท้องถิ่น

จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้เขียนสนใจที่จะศึกษาบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ปรับปรุงแก้ไข พ.ศ.2546 และเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 รวมทั้งสอดคล้องกับของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) หรือไม่ เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดตามนโยบายการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นของรัฐบาล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง บทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ผู้เขียนได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำกับบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

สมมติฐานการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง บทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอ พุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ผู้เขียนได้กำหนดสมมติฐานการวิจัยไว้ ดังนี้

1. บทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม อยู่ในระดับปานกลาง
2. ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน ประกอบด้วย การเป็นสมาชิกองค์กรในท้องถิ่น การรับรู้ข่าวสารการพัฒนาท้องถิ่น และการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาท้องถิ่นมีความคิดเห็นต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐมแตกต่างกัน
3. ภาวะผู้นำมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง บทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอ พุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ผู้เขียนได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ด้านการวิเคราะห์ปัญหา การวางแผนพัฒนา การปฏิบัติตามแผนพัฒนา และการประเมินผลการพัฒนา พร้อมทั้งศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการพัฒนาท้องถิ่นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
2. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมหาสวัสดิ์ และองค์การบริหารส่วนตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม
3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 3.1 ประชากรที่ศึกษาคือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลมหาสวัสดิ์ และองค์การบริหารส่วนตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม จำนวน 12,647 คน
 - 3.2 กลุ่มตัวอย่าง ผู้เขียนกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของยามานะ (Yamane, 1988 อ้างถึงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 284 - 285) จำนวน 388 คน

4. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ มีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา คือ

4.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

4.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ การเป็นสมาชิกองค์กรในท้องถิ่น การรับรู้ข่าวสาร การพัฒนาท้องถิ่น การเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

4.1.2 ภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ บุคลิกภาพ แรงจูงใจของภาวะผู้นำ และความรู้ความเข้าใจของภาวะผู้นำ

4.2 ตัวแปรตาม คือ บทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ในด้าน

4.2.1 การวิเคราะห์ปัญหา

4.2.2 การวางแผนการพัฒนา

4.2.3 การปฏิบัติตามแผนพัฒนา

4.2.4 การประเมินผลการพัฒนา

5. ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาที่ใช้การศึกษา คือ เดือนสิงหาคม พ.ศ.2552 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ.2553

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

บทบาท หมายถึง แบบแผนของการกระทำในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและสิทธิ ซึ่งผูกพันกับสถานภาพหรือฐานะตำแหน่งของบุคคล ซึ่งมีความสำคัญต่อการดำเนินภารกิจตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายทั้งต่อบุคคล หน่วยงาน และองค์กร

บทบาทการพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง การปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 4 พ.ศ.2546 ภายในพื้นที่รับผิดชอบให้เกิดความเจริญงอกงาม โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมตามหลักการประชาธิปไตย

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ที่กระทรวงมหาดไทยประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติจัดตั้งสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2546 ประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลมหาสวัสดิ์ และองค์การบริหารส่วนตำบลศาลายา

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น พ.ศ.2545

บทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง การดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอน มีระเบียบและระบบต่อเนื่องกันไปของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตามอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2546 มาตรา 66 67 68 โดยใช้ความร่วมมือกันระหว่างภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนในลักษณะพหุภาคีในอันที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงท้องถิ่นไปสู่สถานะที่พึงปรารถนาอย่างยั่งยืนยาวนาน ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนของการพัฒนาใน 4 ด้าน คือ การวิเคราะห์ปัญหา การวางแผนพัฒนา การปฏิบัติตามแผนการพัฒนา และการประเมินผลการพัฒนา

การวิเคราะห์ปัญหา หมายถึง การรับฟังและนำความต้องการหรือความเดือดร้อนของประชาชนมาประกอบการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

การวางแผนการพัฒนา หมายถึง การกำหนดแนวทาง แผนงาน/โครงการในการแก้ไขปัญหาหรือการพัฒนา โดยใช้สภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา

การปฏิบัติตามแผนพัฒนา หมายถึง การนำกิจกรรมต่าง ๆ ในแผนพัฒนาไปสู่ขั้นตอนการปฏิบัติจริง เพื่อให้บรรลุสำเร็จตามที่คาดหวังไว้

การประเมินผลการพัฒนา หมายถึง การวัดความสำเร็จของการพัฒนา โดยเปรียบเทียบกับตัวชี้วัดหรือจุดมุ่งหมายของการพัฒนานั้น ๆ โดยคำนึงถึงความคุ้มค่า และผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก

ภาวะผู้นำ หมายถึง การที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะบางประการที่ช่วยสนับสนุนให้การทำงานมีประสิทธิภาพ ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ ด้านแรงจูงใจของภาวะผู้นำ และด้านความรู้ความเข้าใจของภาวะผู้นำ

บุคลิกภาพ หมายถึง คุณสมบัติเฉพาะซึ่งปรากฏอยู่ในตัวผู้นำ อันแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างกัน ได้แก่ ความจริงใจ ความเป็นประชาธิปไตย ความเป็นธรรม ความรับผิดชอบ ความหนักแน่น มั่นใจ แน่วแน่ ตั้งใจ ความมีมนุษยสัมพันธ์ ความเสียสละ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์ มีความเข้าใจ และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

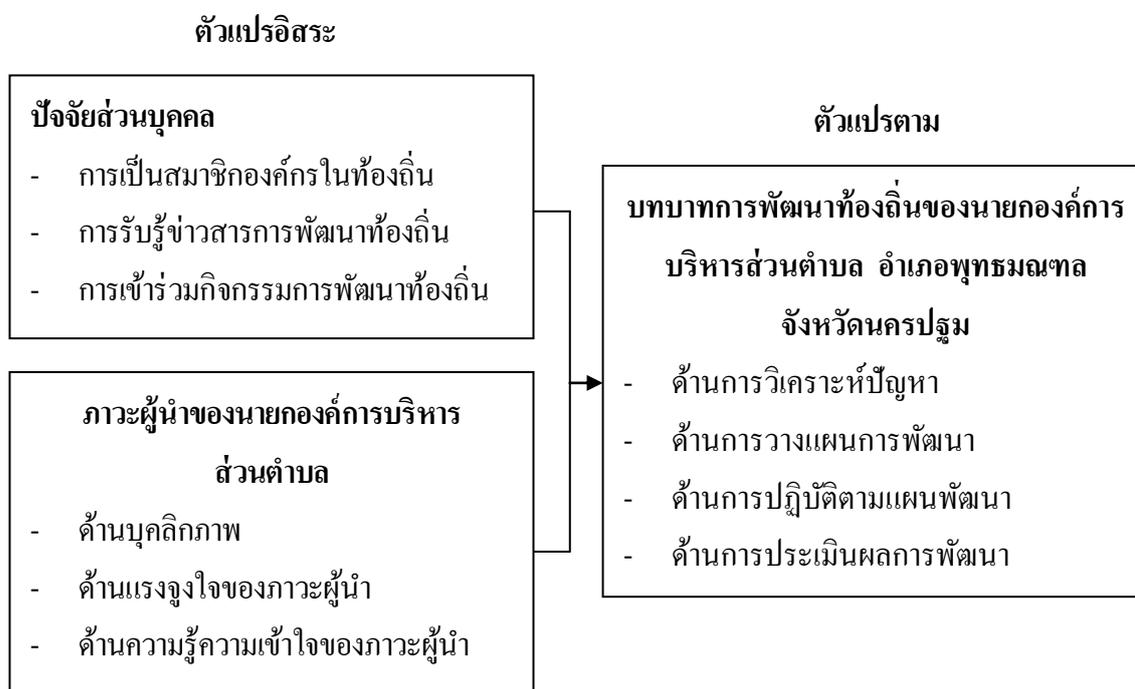
แรงจูงใจของภาวะผู้นำ หมายถึง ความต้องการ แรงกระตุ้น ความปรารถนา หรือสภาพภายในของผู้นำ ซึ่งมีพลังกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่จะตอบสนองความต้องการด้านการยอมรับ การยกย่อง และความต้องการประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิต

ความรู้ความเข้าใจของภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการด้านสติปัญญาในการรวบรวมความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะผู้นำ ซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และ มีความสามารถที่จะแสวงหาข้อมูลที่จำเป็น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2546 มาตรา 66 67 68 โดยใช้แนวคิดกระบวนการบริหารงานพัฒนาชุมชนของ มยุรี วัดแก้ว (2549 : 94 – 113) เป็นกรอบการศึกษา และศึกษาคุณลักษณะของภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อการพัฒนา ท้องถิ่นตามแนวคิดของ รังสรรค์ ประเสริฐศรี (2544 : 35-44) ซึ่งสรุปเป็นกรอบแนวคิดได้ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ของการวิจัย

ในการวิจัยบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม มีประโยชน์จากการวิจัย ดังนี้

1. ทราบบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม
2. เป็นข้อมูลสะท้อนกลับให้กับนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม รับทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ผ่านมา
3. ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่น โดยส่งเสริมนายกองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพและสนองแนวนโยบายการกระจายอำนาจของรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ